

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra De tre Helligaftener (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 218. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387696816/facsimile.pdf> (tilgået 15. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

ve;« – han fremlagde herved en vægtig Sølvhalskjæde med et vedhængende Hjerter af samme Metal. – »Havde Du kjendt hende, der har baaret det, mens hun var levende, saa skulde Du ikke skjælde hende ud for en Sundthosetøs!«* – Ved disse Ord gjorde han en saa sælsom Mine til Faderen, at Datteren blev greben af en lønlig Ængstelse. Den Gamle studsede og vidste ikke, om han skulde troe sine egne Øjne; ingen af dem mælede et Ord. »Naa! vil Du have den?« gjentog Ole. »Nej,« fremstammede Pigen, og vilde ud, for at søge Trøst hos Kjerestens; men den frygtelige Bejler greb hende om Armen med den ene Haand, og gjemmende Smykket med den anden sagde han: »Kommer jeg tredje Gang, vil jeg ikke have Nej.« Og uden at tage videre Afskeed, tog han Hue og Kjæp, og gik sin Vej.

»Nu kommer Drengen med Køerne,« sagde Ib og satte sig paa Trefoden. Ma-Ibs gik ud og for at malke, men hun sang ikke, som hun pleiede ved den Bestilling. Sejer vandede sin Faders Heste; men han fløitede ikke, som han ellers gjorde. Det var ogsaa en elendig Helligaften for dem begge To.

Juleaften

Det var i »Plasningen,«** da en gammel Stodder kom »skravlende«*** hen til Uannet, for at bede om lidt i Gudsnavn. Saa kom han ogsaa ind til Ibs. De bad ham sætte sig nede ved Kjøkkendøren, »saa skulde han vel faae lidt at bide paa« og lidt i Posen.

Da han havde faaet det, saa klagede han: det var saa silde og saa koldt for ham at vinde længere den Aften, og bad Folkene om Natte-ly. Det sagde de Ja til, og viste ham ind i Ovnen, der var »ly« endnu fra Bagningen af: »Støderen«† kravlede derind; og der laa han.

Det lakkede ud paa Aftenen. De havde spist deres søde Grød og hvad de ellers fik bagefter, og Bæsterne havde faaet »sidste Gift« og

* En fættig Bondepige. Sundthoser ere Strømper uden Saaler, saaledes som de bruges af Bondealmuen i Vesterjylland.

** Tummørket.

*** skravlende med Mathed, og næsten krybende.

† Et Ringegtsudtryk om gammelagtige eller dog ikke længere unge, fattige, lidet dæd- lige Mandfolk.